

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาวะไตวายเรื้อรังนับเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญ และทวีความรุนแรงมากขึ้นเป็นลำดับ อุบัติการณ์ของภาวะไตวายเรื้อรังพบสูงขึ้นเรื่อยๆ (ชลธิป, 2546; ทวี, คงชัย, ประณิช, และ ทรงศักดิ์, 2547) จากการศึกษาข้อมูลคาดว่าในปี 2545 มีผู้ป่วยไตวายระยะสุดท้าย 12,509 คน และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 30,750 คน เมื่อถึงปี พ.ศ. 2549 (วิโรจน์, ยศ, วิชช์, และ สุวรรณฯ, 2544) นอกจากนี้ยังประมาณการว่าประชากรไทยที่มีอายุมากกว่า 20 ปี อาจจะมีภาวะไตวายเรื้อรังซ่อนเร้นอยู่ถึง 1.6-2 ล้านคน (เกรียง, วสันต์, และ ชนันดา, 2547) ซึ่งเมื่อถึงภาวะไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย จะเป็นภาวะที่คุกคามต่อชีวิตผู้ป่วยเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีความผิดปกติในการควบคุมสมดุลของน้ำ เกลือแร่และกรดค่าง การขับถ่ายของเสีย และหน้าที่เกี่ยวกับฮอร์โมนและเอนไซม์ ซึ่งเป็นผลโดยตรงหรือจากการเสื่อมหน้าที่ของหน่วยไต จากการเปลี่ยนแปลงในการทำหน้าที่ของอวัยวะในระบบต่างๆ ทำให้ผู้ป่วยต้องเผชิญกับความทุกข์ทรมานจากการต่างๆ ที่เกิดขึ้น เช่น คลื่นไส้อาเจียน เปื่อยอาหาร อ้อนเพลีย ปวดตามกระดูกและข้อ ปวดศีรษะ บวม ผิวนองแห้งด้าน กล้ามเนื้ออ่อนแรง เป็นต้น ควรริวิว ความคิดสับสน ซึมเศร้า นอนไม่หลับ เหนื่อยหอบ ซึมลง และอาจเสียชีวิตได้ในที่สุดหากไม่ได้รับการรักษาโดยการทดแทนไตหรือเปลี่ยนถ่ายไต ในปัจจุบันการรักษาผู้ป่วยไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายมี 3 วิธี คือ 1) การถ่ายไตทางเยื่อบุช่องท้อง (Continuous Ambulatory Peritoneal Dialysis, CAPD) 2) การผ่าตัดเปลี่ยนไต (Renal transplantation) ซึ่งเป็นการรักษาที่ดีที่สุด ทำให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตที่ดี (เกรียงศักดิ์, 2546; วิจิตรฯ และ นิตยา, 2547; Mcnatt, 1999; Valderrabano, Jofre & Lopez-Gomez, 2001) แต่มีข้อจำกัดเรื่องไตที่จะนำมาปลูกถ่ายมีน้อย (ชลธิป, 2546) และ 3) การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม (hemodialysis) ผู้ป่วยต้องมาทำการฟอกเลือดที่โรงพยาบาลหรือศูนย์ไตเทียมอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 4-5 ชั่วโมง (ไตรรักษ์ และ สมชาย, 2545)

การรักษาด้วยเครื่องไตเทียมจะช่วยให้ผู้ป่วยมีชีวิตที่ยืนยาวขึ้น แต่มีผลกระทบต่อผู้ป่วยทั้งด้านร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจและสังคม ด้านร่างกาย เช่น ไม่สามารถควบคุมของเสียในกระแสเลือดให้ออยู่ในระดับปกติได้อよ่างสมบูรณ์ ผู้ป่วยยังคงมีของเสียค้างในร่างกาย มีอาการเหนื่อยและอ่อนเพลียจากสภาวะของโรค และอาจเกิดภาวะแทรกซ้อนจากการรักษา เช่นภาวะความดันโลหิตต่ำ ภาวะความดันโลหิตสูง ตะคริว ติดเชื้อ ผู้ป่วยต้องดูแลตัวเองตลอดชีวิต ด้านจิตใจ เช่น รู้สึกเครียด วิตกกังวล

หาดกล้าว เกิดความรู้สึกท้อแท้เมื่อหน่าย มีความรู้สึกไม่แน่นอนในชีวิต และมีอาการซึมเศร้าเป็นครั้งคราว มากน้อยตามสภาพ (ลีนา, 2546) ด้านสังคม โดยเฉพาะในผู้ป่วยวัยทำงาน ก่อให้เกิดการขาดความมั่นใจในการเข้าสังคม การปฏิบัติงานต่างๆ ไม่สามารถทำงานได้เหมือนเดิม อันเนื่องมาจากอาการอ่อนเพลียทางด้านร่างกาย การปฏิบัติตัวและการดูแลตนเองที่มีข้อจำกัดเรื่องอาหารและน้ำดื่ม ต้องมาเข้าเครื่องồiต์เทียมวันละ 4-5 ชั่วโมง ที่มีจำนวนการฟอก 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ทำให้เวลาในการทำงานของผู้ป่วยลดลง (เบญจมาภรณ์, 2543) หรือผู้ป่วยบางรายไม่มีงานทำเนื่องจากต้องถูกออกจากรаЯน (Ferrans & Power, 1985; Evans, Blagg & Bryan 1981 cited by Ferrans & Power, 1985) ในส่วนของครอบครัวและคู่สมรสผู้ป่วยต้องพึ่งพาการดูแลจากคู่สมรสหรือสมาชิกในครอบครัว เกลาส์วนใหญ่จะหมดไปกับการรักษาและดูแลตนเอง มีเวลาให้ครอบครัวน้อยลง บางรายสัมพันธภาพและการแสดงบทบาทการป่วยผู้นำในครอบครัวลดลง ขณะเดียวกันต้องพึ่งพาครอบครัวมากขึ้น (Phillips, 1996 อ้างตามเบญจมาภรณ์, 2543) โดยแพทย์เรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล หรือในผู้ป่วยสูงอายุ ผู้ป่วยต้องพึ่งพาสมาชิกในครอบครัวในเรื่องการเดินทางมาฟอกเลือดบางครั้งสมาชิกในครอบครัวต้องหยุดงาน ก็จะทำให้ขาดรายได้และขาดงานด้วย ก็จะส่งผลถึงด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเมื่อภาวะไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย ผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยเครื่องไตเทียมต้องเสียค่าใช้จ่ายต่อคนละ 254,000-304,000 บาทต่อปี (วิโรจน์, ยศ, วิชช์, และ สุวรรณ, 2544) ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายมหาศาล และเป็นค่าใช้จ่ายที่เป็นภาระแก่ผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่สถานภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ยังไม่พร้อมที่จะให้รับบาลานสนับสนุนการให้บริการรักษาผู้ป่วยเหล่านี้โดยไม่คิดมูลค่า (เกรียง, วสันต์, และ ชนันดา, 2547) จึงเป็นภาระอันหนักหน่วงของครอบครัว ซึ่งมีบุคคลในครอบครัวเป็นโรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย

ข้อจำกัดและเงื่อนไขเหล่านี้ ทำให้ผู้ป่วยต้องการการสนับสนุนจากครอบครัวในหลายด้าน ก cioè ทั้งด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคม และเศรษฐกิจ เช่น การสนับสนุนเกี่ยวกับการทำกิจกรรมประจำวัน การเตรียมอาหารเฉพาะโรคที่ต้องรับประทานในแต่ละวัน ค่าใช้จ่ายต่างๆ และในผู้ป่วยสูงอายุอาจจำเป็นต้องมีผู้เดินทางไปเป็นเพื่อน และช่วยดูแลในขณะที่ฟอกเลือด การช่วยเหลือในเรื่องพาหนะเมื่อต้องเดินทางไปฟอกเลือด การช่วยแก่ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน การรับฟังความรู้สึกและระบายความคับข้องใจ การช่วยให้มีส่วนร่วมในการเข้าสังคม เช่น การทำบุญการร่วมงานประเพณีต่างๆ

เนื่องจากยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับ การสนับสนุนทางสังคม ความต้องการ และการได้รับของผู้ป่วยไตวายเรื้อรังที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียม ตามการรับรู้ของผู้ป่วยและของครอบครัว ผู้วิจัยซึ่งมีส่วนในการให้บริการแก่ผู้ป่วยไตวายเรื้อรังที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียม จึงมีความสนใจจะศึกษาความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวของผู้ป่วย ว่าครอบครัวรับรู้หรือไม่ว่าผู้ป่วยต้องการการสนับสนุนจากครอบครัวในเรื่อง

ได้บ้าง และครอบครัวให้การสนับสนุนตรงกับความต้องการของผู้ป่วยหรือไม่ ถ้าครอบครัวรับรู้ถึงความต้องการของผู้ป่วยไม่ตรงกับที่ผู้ป่วยต้องการ ความต้องการของผู้ป่วยก็จะไม่ได้รับการตอบสนอง ผลการวิจัยจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวของผู้ป่วย ความเข้าใจของครอบครัวและการสนับสนุนของครอบครัว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการพยาบาล เพื่อสนับสนุนการเกื้อหนุนของครอบครัวต่อผู้ป่วย ทำให้การพยาบาลมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะการดูแลผู้ป่วยนอกจากการดูแลบนระดับผู้ป่วยมาฟอกเลือด ต้องอยู่ในความคุ้มครองเจ้าหน้าที่ทางการพยาบาล แต่ชีวิตของผู้ป่วยล้วนนำไปสู่ต้องอยู่กับครอบครัว ต้องอาศัยครอบครัวในการให้การดูแล และให้การสนับสนุนในขณะอยู่ที่บ้าน โดยมีเป้าหมายคือช่วยให้ผู้ป่วยดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขสามารถใช้ชีวิตได้ใกล้เคียงกับบุคคลทั่วไป มีความสุขตามอัตภาพ ได้ ถ้าผู้ป่วยได้รับการตอบสนองทางด้านกายจิตและสังคมตรงตามความต้องการของผู้ป่วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความต้องการและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวของผู้ป่วยที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียมตามการรับรู้ของผู้ป่วยและของครอบครัว
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการ และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวตามการรับรู้ของผู้ป่วยที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียม
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวของผู้ป่วยที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียม ตามการรับรู้ของผู้ป่วยและของครอบครัว
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวของผู้ป่วยที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียม ตามการรับรู้ของผู้ป่วยและของครอบครัว

คำถามหลักของการวิจัย

1. ความต้องการและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวของผู้ป่วยที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียมตามการรับรู้ของผู้ป่วยและของครอบครัวอยู่ในระดับใด
2. ระดับความต้องการและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวของผู้ป่วยที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียมตามการรับรู้ของผู้ป่วยแตกต่างกันหรือไม่
3. ระดับความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ของผู้ป่วยที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียมตามการรับรู้ของผู้ป่วยและของครอบครัวแตกต่างกันหรือไม่

4. ระดับการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวของผู้ป่วยที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียมตามการรับรู้ของผู้ป่วยและของครอบครัวแต่กันหรือไม่

ครอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของเฮล์ส์ (House, 1981) ในการศึกษาความต้องการและการได้รับการสนับสนุนทางสังคม โดยอาศัยได้แบ่งการสนับสนุนทางสังคมตามแนวคิดของเฮล์ส์นี้มี 4 ด้านคือ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ (emotional support) หมายถึง การแสดงออกถึงความชื่อและความรู้สึกของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความรัก ความผูกพัน ความรู้สึกไว้วางใจ การดูแลเอาใจใส่และห่วงใยซึ่งกันและกันจะมีผลทำให้บุคคลรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัยไม่โดดเดี่ยว 2) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (information support) หมายถึง การได้รับความช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร การให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางเลือกในการปฏิบัติทำให้บุคคลสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ 3) การสนับสนุนด้านการประเมินค่า (appraisal support) หมายถึง การได้รับข้อมูลข้อนกลับเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อนำไปใช้ในการประเมินตนเอง โดยเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น ให้แก่ การเห็นพ้อง การยอมรับและการยกย่องชมเชย ทำให้เกิดความมั่นใจในการดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม 4) การสนับสนุนด้านทรัพยากร (instrumental support) หมายถึง การได้รับความช่วยเหลือโดยตรงในด้านลักษณะ แรงงานและการบริการต่างๆ ในยามที่เจ็บป่วยรวมทั้งการสนับสนุนทางด้านการเงินซึ่งเป็นการช่วยเหลือโดยตรงต่อความจำเป็นพื้นฐานของบุคคล

ในการศึกษา การสนับสนุนทางสังคม ความต้องการและการได้รับ ของผู้ป่วย ไตรายเรือรัง ที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียมตามการรับรู้ของผู้ป่วยและของครอบครัวรั้งนี้ผู้วิจัยเลือกแนวคิดการสนับสนุนทางสังคมของเฮล์ส์ เนื่องจากผู้วิจัยสามารถนำแนวคิดมาใช้เป็นกรอบในการประเมินความต้องการ และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวของผู้ป่วยที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียม ได้ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและเศรษฐกิจ

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาความต้องการ และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของการศึกษาที่ผ่านมา ซึ่งเป็นการศึกษาในผู้ป่วยกลุ่มอื่นๆ พบระดับความต้องการการสนับสนุนจะมีมากกว่าการได้รับการสนับสนุน ไม่ว่าจะศึกษา ในระหว่างพยาบาลกับผู้ป่วย พยาบาลกับญาติ หรือศึกษาในผู้ป่วยกับญาติ (มนทา, 2537; ปัจฉนพร, 2540; จักรกฤษณ์, 2540; จุรีรัตน์, 2543; อุมาลี, 2547; กัลยา ,2547; Gurklis & Menke, 1995) และจากการศึกษาการเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้รับกับผู้ให้พบว่า ส่วนมากผู้ให้จะมีการรับรู้ว่าตนได้ให้สูงกว่าการรับรู้ของผู้รับ (จิตติมา, 2547; ชุติมา, 2548; จินตนา, 2548; Wagner, 1995)

อย่างไรก็ตาม มีการศึกษาที่พบว่า ไม่สอดคล้องกับการศึกษาดังกล่าวข้างต้นดังเช่น การศึกษาที่พบว่าการรับรู้ของผู้ให้และผู้รับไม่มีความแตกต่างกัน (ธิติมา, 2540) และการศึกษาที่พบว่า ผู้ให้รับรู้ว่าผู้รับมีความต้องการมากกว่าที่ผู้รับรับรู้ (สาวิตรี, 2546)

นิยามศัพท์

ความต้องการการสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยตามการรับรู้ของผู้ป่วย หมายถึง ความต้องการการดูแลช่วยเหลือของผู้ป่วย ในด้านต่างๆ 4 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการประเมินค่า และด้านทรัพยากร ประเมินโดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดของເຫັສ໌ และจากการทบทวนเอกสาร

ความต้องการการสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยตามการรับรู้ของครอบครัว หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเข้าใจของครอบครัวต่อความต้องการของผู้ป่วยในด้านต่างๆ 4 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการประเมินค่า และด้านทรัพยากร ประเมินโดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดของເຫັສ໌ และจากการทบทวนเอกสาร

การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยตามการรับรู้ของผู้ป่วย หมายถึงการรับรู้ของผู้ป่วยว่าได้รับการดูแลช่วยเหลือจากครอบครัวในกิจกรรมการสนับสนุนทางสังคมด้านต่างๆ 4 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการประเมินค่า และด้านทรัพยากร มากน้อยเพียงใด ประเมินโดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดของເຫັສ໌และบางส่วนจากการทบทวนเอกสาร

การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยตามการรับรู้ของครอบครัว หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเข้าใจในเรื่องการดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยของครอบครัวว่าผู้ป่วยได้รับการช่วยเหลือ ดูแลจากครอบครัวในด้านต่างๆ 4 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการประเมินค่า และด้านทรัพยากร มากน้อยเพียงใด ประเมินโดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดของເຫັສ໌ และจากการทบทวนเอกสาร

สมมุติฐานการวิจัย

1. ระดับความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวตามการรับรู้ของผู้ป่วย ได้วย เรื่อรังที่รักษาด้วยเครื่องไดเทียมสูงกว่าระดับการได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว

2. ระดับความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวตามการรับรู้ของผู้ป่วย ได้วย

เรื่องที่รักษาด้วยเครื่องไฟเทียนสูงกว่าระดับตามการรับรู้ของครอบครัว

3. ระดับการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวตามการรับรู้ของผู้ป่วยไทย
เรื่องที่รักษาด้วยเครื่องไฟเทียนต่ำกว่าระดับการได้รับตามการรับรู้ของครอบครัว

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษารังนี้เป็นการศึกษาในผู้ป่วยไทยเรื่องที่รักษาด้วยเครื่องไฟเทียนมาแล้วไม่ต่ำกว่า 4 เดือนมีอายุมากกว่า 18 ปี อายุอาชีภกับครอบครัวและเป็นผู้ที่มารับการฟอกเลือดที่โรงพยาบาลของรัฐในจังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง จังหวัดตรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช และครอบครัวของผู้ป่วยที่รักษาด้วยเครื่องไฟเทียนซึ่งเป็นบุคคลในครอบครัวที่อยู่ในครอบครัวเรือนเดียวกันกับผู้ป่วย

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวของผู้ป่วย ความเข้าใจของครอบครัว และการสนับสนุนของครอบครัว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการให้การดูแลผู้ป่วยไทยเรื่องที่รักษาด้วยเครื่องไฟเทียนที่บ้านได้ครอบคลุมองค์รวมตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยได้เหมาะสม รวมทั้งเป็นประโยชน์ในการวางแผนให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย และเป็นแนวทางในการท้าวิจัยขั้นต่อไป เพื่อหารูปแบบการดูแลที่ตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยที่รักษาด้วยเครื่องไฟเทียน และผู้ป่วยกลุ่มอื่นๆต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการสนับสนุนทางสังคม ความต้องการ และการได้รับของผู้ป่วย ไตรายเรื่องที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียมตามการรับรู้ของผู้ป่วยและของครอบครัว ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ไตรายเรื่อง

1.1 ความหมาย

1.2 ความชุก

1.3 อาการและการแสดง

1.4 การรักษาด้วยเครื่องไตเทียม (Hemodialysis)

1.4.1 หลักการทำงานของเครื่องไตเทียม

1.4.2 การเตรียมผู้ป่วยและครอบครัวก่อนรักษาด้วยเครื่องไตเทียม

1.4.3 การดูแลผู้ป่วยขณะทำการรักษาด้วยเครื่องไตเทียม

1.4.4 การดูแลผู้ป่วยที่รักษาด้วยเครื่องไตเทียมในระยะยาว

2. การสนับสนุนทางสังคม

2.1 ความหมายและความสำคัญของการสนับสนุนทางสังคม

2.2 มิติของการสนับสนุนทางสังคม

2.3 ครอบครัว/แหล่งของการสนับสนุนทางสังคม

2.4 การประเมินการสนับสนุนทางสังคม

2.5 ความต้องการการสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วย

2.6 การให้การสนับสนุนทางสังคมของครอบครัว

3. การรับรู้

3.1 ความหมายและความสำคัญของการรับรู้

3.2 การรับรู้ของผู้ป่วยและครอบครัว

3.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้

ໄຕວຍເຮືອຮັງ

ຄວາມໜາຍ

ກວາວໄຕວຍເຮືອຮັງໝາຍຄົງ ກວາວທີ່ມີການທຳລາຍອ່າງຄາວແຕ່ຫ້າທີ່ເນື້ອໄຕ ທຳໄຫ້ໄຕ ສູນເສີຍໜ້າທີ່ໄປທີ່ລະນູບຈົນກະທັ້ງເກີດຄວາມພຶດປັກຕິໃນໜ້າທີ່ຂອງໄຕທັ້ງ 3 ປະກາດ ອີ່ກີ່ອກຫຼາຍຂອງ ເຊີຍ ກາຣັກຢາດຸລັນໍ້າກລື່ອເຮົ່ວແລະຮຽດດ່າງ ແລະໜ້າທີ່ເກີ່ຍກັນອ່ອນ໌ໄໝ໌ (ຄຣີສມ້າ ແລະ ສຸພັດທິນໍ້າ, 2536) ພົບໄວໂຮກໄຕວຍເຮືອຮັງໝາຍຄົງ ໂຮກທີ່ມີການທຳນານຂອງໄຕບັກພ່ອງເປົ້າວລານານ ຜົ່ງການທຳນານຂອງໄຕໄນ່ສາມາດ ກລັບຄືນສູ່ສັກພຶດປັກຕິໄດ້ ແລະຄົງແມ່ແກ້ໄຂສາເຫດທີ່ທຳໄຫ້ເກີດການທຳລາຍໄຕໃນຮະບະແຮກແລ້ວ ການ ເສື່ອມຂອງໄຕຈະຍັງຄົດເນີນຕ່ອໄປໃນທີ່ສຸດເກີດເປັນໂຮກໄຕວຍຮະສຸດທ້າຍ (ໂສກຜນ, 2452)

ຄວາມຊຸກ

ໂຮກໄຕວຍເຮືອຮັງພບໄດ້ທີ່ໄວໂລກແລະເປັນປັນຫາສາຫະລະສຸກທີ່ສໍາຄັນ ອຸບັດການຟ້ອງໂຮກໄຕວຍເຮືອຮັງພບສູງເຖິງເຮືອຍາ ທັ້ງໃນສາກົ່າລູ້ມົມຣິກາແລະປະເທດລົ່າງໆຮັມທັ້ງປະເທດໄທ (ຊລົງປີ, 2546) ຈາກສົດຕິ ການສໍາວັດຄວາມຊຸກຂອງໂຮກໄຕເຮືອຮັງໃນຕ່າງປະເທດ ພບວ່າປະມານຮ້ອຍລະ 4-5 ຂອງປະຊາກທີ່ມີ ອາຍຸເກີນ 20 ປີ ມີໂຮກໄຕເຮືອຮັງ ຮ່າກຈະນຳສົດຕິຕ່າງປະເທດມາໃຊ້ກັບປະເທດໄທ ໂດຍປະມານກາວວ່າ ປະຊາກໄທທີ່ມີອາຍຸມາກກວ່າ 20 ປີ ມີປະມານ 40 ລ້ານຄນ ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າ ຈະຈະມີປະຊາກໄທທີ່ ມີໂຮກໄຕເຮືອຮັງ ຊ່ອນເວັນອູ້ຍື່ງ 1 ລ້ານ 6 ແສນຫຼືອ ຄົງ 2 ລ້ານຄນ (ເກຣີຍງ, ວັດນັດຕີ, ແລະ ຜັນດາ, 2547)

ຈາກການສໍາວັດໂດຍສາມາຄນໂຮກໄຕແໜ່ງປະເທດໄທ ໃນປີ พ.ສ.2545 ພບວ່າມີຜູ້ປ່າຍຄນໄທທີ່ກໍາລັງ ໄດ້ຮັບການຮັກຍານບັນດັບທຸກແທນໄຕດ້ວຍວິທີຟອກເລືອດດ້ວຍເຄື່ອງໄຕເທີຍມ ຢີ້ອດ້ວຍວິທີລ້າງໄຕ ດ້ວຍນໍ້າຢາທາງໜ້ອງທ້ອງ ປະມານ 100 ດົກເສຍຕ່ອປະຊາກ 1 ລ້ານຄນ ຢີ້ອປະມານເທົ່າກັນ 6,000 ດົກ ຕ່ອປະຊາກ 60 ລ້ານຄນ ດ້ວຍສົດຕິນີ້ຍັ້ງຕໍ່ກວ່າໃນປະເທດທີ່ເຈົ້າຢູ່ແລ້ວສົ່ງມີຄວາມຊຸກອູ້ທີ່ປະມານ 1,000-1,500 ດົກຕ່ອປະຊາກ 1 ລ້ານຄນ ນໍ້າໝາຍຄວາມວ່າ ຍັງມີຜູ້ປ່າຍຄນໄທທີ່ເປັນໂຮກໄຕເຮືອຮັງ ຮະບະສຸດທ້າຍຈຳນວນເອັກຄື່ງ 60,000-100,000 ດົກ ທີ່ຈ້າງໄມ່ໄດ້ຮັບການຮັກຍາດ້ວຍການຟອກເລືອດດ້ວຍ ເຄື່ອງໄຕເທີຍມ ຢີ້ອດ້ວຍການລ້າງໄຕດ້ວຍນໍ້າຢາທາງໜ້ອງທ້ອງ (ເກຣີຍງ, ວັດນັດຕີ, ແລະ ຜັນດາ, 2547)

ອາການແລະ ອາການແສດງ

ອາການແລະອາການແສດງຂອງກວາວໄຕວຍເຮືອຮັງ ຈະມີມາກຫຼືອນ້ອຍແລ້ວເຕີ່ຮະຍະເວລາແລະປິຣົມານກາຮ ສູນເສີຍໜ້າທີ່ຂອງໄຕກລ່າກກີ່ອ (ຄຣີສມ້າ ແລະ ສຸພັດທິນໍ້າ, 2536; ວິຮູພໍ້, ມປປ; ເກຣີຍງ, 2537; ໂສກຜນ, 2542)

1. ການບັນດັບຂອງເສີຍ ໃນຮະບະແຮກຈະໄໝມີອາການໃດໆ ຕ່ອມາໄຕຖຸກທຳລາຍໄປນາກ ກວ່າ 75% ການບັນດັບຂອງເສີຍຈະລົດນ້ອຍລົງທາໃໝ່ມີອັນດີກັ່ງອູ້ໃນຮ່າງກາຍໜີ່ຈະສູງເຖິງຕາມລຳດັບ